

Bài 9

*Tưởng có lúc trăm năm
Sao dài quá!
Lại thấy rằng có lúc ngắn làm sao
Thời gian dài ngắn
Do ta cả
Ta nghĩ dài
Nó sẽ dài ra
Ta bảo ngắn
Như lò xo tụt lại
Thì ngắn thì dài luẩn quẩn
Loanh quanh
Bước dài bước ngắn
Ngắn dài tóc bạc da đổi thay
Thần tiên gậy chống bước
Lên tiên
Bạn bè xì xụp
Rồi cười nói
Toàn chuyện ngày xưa chuyện tiếu lâm
Chuyện vĩnh râu
Hay đau đớn một thời
Chín tuổi cười tươi
Nhiều mặt bị
ô hô! dài ngắn cũng là không*